

BORSSZEM JANKÓ

A DARAB HŐSE.

*A sugó (kimondja a »stichwort«-ot) Az országgyűlés föl van oszlatva!
(Erre nagy robajjal ugrik be a kortes.)*

Színház után.

A VÉGSŐ szó elhangzott már,
Lassan lehull a kortina.
Egy kis parádés jelenettel
Véget ért a komédia.
Nem tapsol a fáradt közönség,
Silány volt az előadás;
Még kétkedik: valj a színész-trupp,
Vagy a darab inkább hibás.

Mégis akad a gáncsolásban
Itt-ott egy kis elismerés:
»Valljuk be, hogy a főszereplő
Tisza — nem épen rossz színész.
Nagy szerepét eljátszta végig
És csoda, hogy nem dőle ki;
Pedig gyöngécske környezetje
Csakis terhére volt neki.«

»Hogy egy-egy társa benni ne süljön,
Még sügnia is kellett.
Szapáry — az nem jól beszélt bár,
De nem tett rosszul, hogyha tett.
Másrésről Apponyi Szilágyi
Elég ékesen deklamált
Piros fauteuil után epedve; —
De csak beszélt, mást nem csinált.«

»Beszédre, tette rossz s izetlen
Maradt a sok szélbal-bohóc:
Kóczot nyelő republikánus;
Torkában kócz maradt a kócz.
Sikertelen bukfenchezésben
Csatár, Csanyágyi hasra hull;
Hignaziónak frázis árja
Már-már Ernőén hága tul.

»A színpad jobb felén a chórus
Ügyetlenül, szájtátva állt;
Míg balfelől minden statiszta
Füldobrezesztöm kiabált.« —
Sok a panasz, a nagy közönség
A truppot ilyen inti hát:
»Mi megfizetjük a nagy entréét,
De kérünk jobb komédiát«

§UTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

Sorakozz!

Jobbra balra oszla-foszla-szakadozz!

Ki van adva az ordré.

Péchy Tamás ráfordította a kulcsot, mi meg beadtuk.

És most isten veled napidij fogyasztó város, isten veled »igen«-eim echója országház, s te iroda, hol nyugtáim értékét a minden hiány nélküli fölvétel erejéig tudták méltányolni — isten veled!

Viszont látjátok-e még Darikátokat fővárosi pinczér lovagok és kellner hölgyek, tőzsdefiak és trafikás leányzók, s ti mind, kik néki, valamint kiknek ő kellemes szórakozásokat szerze erejének tökéletes megfeszítésével?

Bizom a sorsban, hogy a központi választmány kegyelme, ellenjelöltem számársága és választóim összebordonált ereje s kaláccsal lekenyerezett elvszilárdsága meg fog ismét nyomorítani a mandátum terhével.

Igéreteimen legalább nem fog mulni.

— Pakolj Pista!

Ha pedig a Mindenhatónak úgy tetszenék, hogy igénytelen nevem többé ne szerepeljen a képviselőház tagjainak lakjegyzékében — megnyugszom ebben is, mert tudom, hogy magul magom nem fog szakadni s míg magyar parlament lesz, mindig fog akadni felesen utódom, aki mehetnéki viszketegtől ösztökélve, kiáltani fogja helyettem is, hogy:

THE DRAI BÖLCSESSÉCEK

— Némely időszakban csak egyféle esőt különböztethetünk meg.

— Az iparos lényegesen különbözik a kereskedőtől. Mert míg az olcsón szeret venni és drágán eladni, ez drágán ad el és olcsón vesz.

— Az angolok oly hadi állásra kényszerítették a spanyol hajókat, mely a szélre nézve kedvezőtlen volt; persze az elmes angolok magok részire tartották fenn a jó szelet.

— A hajósok türes palaczkot dobtak a tengerbe, melyben papiros volt.

A VÁNDOR MÍVÉSZ.

Mr. Dénis de la Passementerie ritkasági sátrával most bejárja a vásárokat. De a polgárság elfordul tőle, mondván: „Kókler! Hiszi a fenye amit beszélsz!”

FÖRMEDVÉNY.

— Sisterghetto. —

A győzelemnek tiporva rohanó viharzata fölkaavarta a népöczeán rivalgó habtarajainak tajtékozó örömrivaját. Hajh! mert a chlumi ködbe hanyatlott kamáslis gyalázat förtelmes undokságára rá van duplázva a népitélet megsemmisítő königraczi futásának Kain jegye.

Ez volt a nap, az ítélet napjának ragyogványosan vakító nagy napja, a melyen a szoldateszka brutalitásának gyalázat-hekatombája enlhelletem sodró Tajfunjának orkánja előtt szétfoszlott, mint a hitvány polya!

Komeáthy telt izmainak ellenállhatatlan érv-áradatával csürte, én enméltóságom megsemmisítő rohamával csavartam, s az egyesült hatalom eme típrő zuhantásával kitekertük a győzelem pálmáját tövestül, győke-restül, a megkozmasodott feketelelkűség csattogó agyairai közül!

A gyávaság meglapulásának semmiségbe porló enyészete örvénylett az elképedtség meglepetésén, a midőn tiz polgár eszmetiszta végítélete a kajánság ocsmány kigyófogzata közé vágta a dörgő »Nem!« menetelét.

S mint a hemiszférák ítéletnapj zugásának morajlata, dübörgve dörgött az »éljen Verhasovai!« nemzeti hymnussá dagasztott örömbömbőlő hozsannájának tárogatása, visszavágván a kamarilla dühepéjének freccsenő tajtéklössanatát a szégyenpad megsemmisítő pellengéjének feneketlen forgatagába.

Ezentul naponként fog dagadt hullámkarmú cikkrádat neki zúdulni hasábjaimról a militarismusnak, hogy bárdosult tollammal tönkre perczegjem.

Véghez viendek oly törzásokos bődüléseket hogy ordításomra megfutand a philiszteusok hada. Hollómigliani, hollódigliani kározkodásokat rikoltok fülének Uchatius öblébe, hogy egy magyar hadsereg keletkezzék s én annak főparancsnokaképen az országot bejárva, az összes publikumot besorozzam prenumeránsnak a függetlenségi lobogó alá.

Igenis, addiglan nyugvási mákony ne is hulladozék csukkanó pilláimra.

Es Magyarország szabad lesz és független, em fogván senkinek engedelmeskedni, csak nekem!

A telhetetlen szoldateszka agyagkolosszusának ludtalu patája alól ki van rántva a harmadfél század zsarnokságának förtelme által szövött pokrócz s enharagom engesztelhetetlen zsarátnokának szikrázó üszke végigperzsel a bálvány élő gyalázatának rángatózó dögtetémén!

— Dido, fresszen!

A budapesti diplomácia szabályozása.

Közönség egy részében még mai nap is az a balhít van elterjedve, hogy az idegen kormányok Budapesten lakó konzuljai és főkonzuljai a diplomáciához tartoznak. Pedig ép oly kevéssé tartoznak, mint valamely bank jogi konzulense, vagy bármi magas állású beteghez hivatott konziliárius orvos. A konzul: konzul, a diplomata pedig: diplomata, — ez a különbség. Jónak látjuk tehát ezennel a konzulok jogait és igényeit némileg kodifikálni.

Minden konzul diplomatának tekintheti magát, de csak két szem között.

Egyenruhája a budapesti lakosságétól semmiben sem különbözik.

Állama pecsétjét bármely zsebében szabadon vihelheti.

Jogában áll, ha a magyar kormány bármely tagjával találkozik, előtte kalapot emelni, anélkül, hogy az illető kormánytag ezt avval torolhatná vissza, hogy ő is kalapot emel előtte.

A magyar miniszterekhez szabad bejárása van az általános kihallgatási órákban, ha egyéb közönség nincs jelen.

A színházi diszelőadásokhoz, még elhalasztás esetén is, neki páholy dukál, a melyet az előadás elmaradása esetén sem lehet tőle megvonni.

Ha az udvar Budapestre jő, a bevonulásnál a konzul szabadon vegyülhet a nép közé és hivatalos nyelvén éljenezhet.

Udvari bálra minden konzul eo ipso hivatalos és ezért külön meghívót nem kap.

Nyilvános helyeken, például lóversenyeken, joga van a hivatalos személyiségeket kerülni és velők szóba nem állani; az ellenkezőre nincs kötelezve.

A miniszteri ebédekre, valahányszor meghívják, elmehet; ellenkező esetben nem. Ez utóbbi esetben az étkezésben is részt vehet.

Saját lakásán a konzul magamagát excellenciásnak czimezhetheti anélkül, hogy ezért maga magát czimbitorlás miatt följelenteni tartoznék.

Ha a konzulnak neje is van, ennek jogában áll résztelni, ha a szocziétás meg nem hívja szalonjaiba. E fölötti panaszait, melyek bélyegmentesek, a konzulhoz czimezi. A konzul netaláni leányainak igényök van a bálbizottságok megkülönböztetett figyelmetlenségére.

Minden konzulnak, mihelyest kormánya által Budapestre kineveztetik, jogában áll beadni lemondását.

A „Borsszem Jankó“ dipl. kodifikál.

Kérdés Istóczyhoz.

Valljon: elzsidósodásnak lesz-e mondható, ha a választások után az országgyűlés súlypontja jobbról balra fog átbillenni?

B A K A T E V É L.

Pest városába, a Károly kaszárnyába
piros pünkösdi naptyán való szeredán.

Eldes szülém anyám, apám!

Piros pünkösdi rúzsás frís szerencsét, áldást, békességet kívánok kigyelmeteknek attul a jó öreg Uristentül.

Hát má visszagyüttünk Szögedébül, a nagy tisztai háborúból, le is győztük az ellenséges armádiát; hasztalan sturmót ellenünk, megmutattuk, hogy nem hiába esküdtünk meg, hogy

tűzbe, vízbe hűségesen szögájuk ő föltségit.

Sok dógunk vót ott Szögedébe, de azért jó dógunk vót. Csak a förösztést sokaltuk egy kicsit, mert hogy egyrésztül a Tisza förösztött minden nap, másrészt meg a szögediek tejbe vajba. Kinn vótunk bekovártéjözva a czibilségnél, aztán ha ecczer egy héthe módomba vót, hogy aludhattam, oan tollas párnákon háltam, mint egy püspök, a tiszt uraknak meg akkora vót a böcsülettye, mint egy szögabirónak. Hogy ementünk, hát Szöged városa áldomást fizetett a tiszt uraknak, az étel csupa esztra menázsi vót, a borocskák meg oanok, hogy még a butéliák is magázták egymást. Lett aztán jó kedv, hogy még a kapitány ur Szabovjevics, aki szegény e szót se tud magyarul, még az is azt mondogatta, hogy: elen á madár! Hát még az én kapitányom, a kapitány ur Rajnér! Az ugy rakta a csárdást, hogy a csellagókat maj lerugta. A végin aztán a czibilek meg a tiszt urak összeöllekeztek, csókolóztak, az gyenerális urak, meg az óbester urak, meg a stapszoficzér urak, a komiszfárius, a viczispány, meg az öregbiró ural, a fiatalabb tiszt urak meg ikább az fehérszemélekkel.

Azúta berukkúntunk Pestre, végignéztük a princz Rudófnak, ő felsige ides fiának a lakodalmát. Szép is vót! Este, a pest budajiak örömkébe minden mécesst meggyújtottak, minden ház oan vót, mint egy-egy betlehem. De a legszebb mégis a fönséges uj asszony vót. Oan gyöngy porczolán kis tündérkisasszony az, hogy nem is mertem nagyon ránézni, mer attul fétem, hogy összetörök, eszem aztat a Belgiából ideszakadt arany tulipántos szösz haját.

Most a legnagyobb ujság az, hogy a tiszt urak közt nagy a ribillió. Ténnap délbe ispekziós vótam, oszt a kantinba vittem a kapitány urhol a meldungot; hát amin belépek, hallom a kapitány ur Rajnértül, hogy aszongya nagy haragban: »mágyárise kszindel!« Roszul esett hallanom, mer a kapitány urunk, ámbátor nimet ember, de azért derék ember, bátran elmehetne magyar számba. Meg is tanút szépen a nyelvünkön; ugy emondja marsközbe, hogy: »rugd ki magad! huzd ki magad! Azt a püspöknek született, mundérba bujtott gyöngetérdü atyauristenedet!« — hogy az ember-

nek a lelke is vihog bele. Mi lelheti? Hát tanákozok az ájnjerige-frájbiligós Böszörményivel; ezzel mindjárt megmagyaráztattam magamnak a dógot. Tudom, emeséte azt a tiszteletes uram helyesen az ujságból, hát ketek is tudhassák.

No ha így áll a dolog, akkor persze igaza van a kapitány urnak, először mer a kapitány urnak mindig igaza van, így akarja a forsrift, másoczor mer csakugyan csunya dolog vót attul a bötüszalajtó tentafikátul, hogy két hibás tiszt ur miatt legyalázta valamennyit. Oan furmán van ez, mint ténnap is a hetedik kompániánál, ahun az a málé Vajszmájer Hánzi roszul csinyáta a kvergriffeket, oszt az a véres száju kapitányuk az egész kompániát két óra hosszant strófbá egreczérozta azért az egy emberért. — Há lenne a szubordináció, ha minden ujságirónak szabad vóna üket legyalázni? Hogyan tisztóje a leginység, mikor látja az ujságba, hogy egy közönséges czibilista elnevezi a tiszt urakat kutyafüllenek? Iszen még én se mondatnék magamnak ijét, pedig az én csellagom csak posztóbul van, nem aranybul, a kardomat is csak panganétának felejtette a mennyei pizsmáker.

Ha már vasas baka vagyok, nem aranyos, hát csak vasaljanak meg ketek egy pár vassal.

Istennek ajánlom keteket, evvel maradtam mindörökké

szerető katona fiuk

JOSEF KOVÁCS
frájeros.

Apró hírek.

± Alapos vegytani vizsgálatokból kiderült, hogy a fővárosi ázalékvezetékben víz is foglaltatik.

* Az osztrák-németek nagyra vannak az általuk véghezvitt parlamenti exoduszal. Könnyű nekik, mert sokan vannak soraikban olyanok, akiknek ősei már az első exodusban közreműködtek.

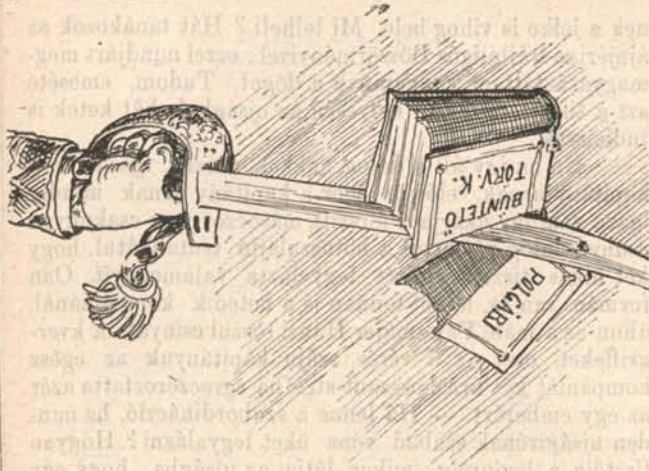
+ Nem tudjuk, igaz-e? — de azt mondják, hogy a polgári házasságot a papirend szorította le a napirendről.

* Még azt beszélük, hogy a katonai körök haragsznak Verhovay fölmentése végett. Pedig nem is igaz! Hiszen arra a bizonyos itéletre pardonnal feleltek.

± A legujabb két megkegyelmezés megérdemli az eliteltetést.

— A bimetallisták azt állítják, hogy Románia a bimetalлизмusk hódol, mivel a koronája is kétféle: a királyé aczél, a királyasszonyé pedig arany.

☞ A monometalisták pedig azzal vágnak vissza, hogy mégis csak egyféle, mert mindakettő *ta l m i*.

A mi ezután következhetik.

Czimertan.

AZ AGANCS-kiállítás mindenestre a czimertan körébe tartozik, minthogy czimeres teremtmények nyujtják anyagját. Az agancs, mint e kiállítás mutatja, igen különféle természetű; némelyiket inkább agyarnak nevezné az ember, ha ez agyarkodásnak nem látszanék; olyan is akad, mint a kitömött medvebőr, sőt kerül vadásztarisznya forma is. Hiuzbört is látunk, de kár volt ki nem tenni, hogy melyik állat visel ilyent agancs gyanánt.

A kiállítás persze hogy nem lehet teljes. Nem látjuk például az agancsár, vulgo: szarvas bogár agancsát, sőt a Szarvas Gáborét sem. De ezt inkább megbocsátanók, mint azt, hogy a bőségnek, mely pedig hajdan hazánkban oly bőven fordult elő, bőség szarujával sehol sem találkozunk. (Hir szerint a bécsi természettudományi muzeumba tették. A szerk.) A félhold két szarva, mint halljuk, szintén csak holdváltotta után lesz látható. Igen nevezetes a javorinai jávor szarvas agancsa, mely jávorfából van faragva. Továbbá azok a természetes esernyőfogantyuk, melyeket a zerge visel homlokán. Néhány lelkes hölgy, férjeinek homlokdiszét állította ki válogatott álnevek alatt, melyek azonban a szakértőt nem fogják félrevezethetni; ilyen például a ghymesí dámvad tizenkét águ agancsa. Csodálni lehet, hogy Hahnrei ismeretes jockey ebben az osztályban nem állított ki semmit.

Az egyetem bölcsészeti karától is elvártuk volna, hogy egyszer már válogatott szarvas okoskodást fog kiállítani; talán azért nem tette, hogy ez által szarvashibát követvén el, ez a fontos species is képviselve legyen a gyűjteményben. Ugy szintén hibáztatnunk kell az országgyűlést is: mert a hol annyi elejtett vad van kiállítva, ott bizony egy pár mondott vad is elkelt volna, minő pedig intra et extra muros elég akad. Igen feltűnő tény továbbá, hogy híres Nimrodjaink egyike sem mutat be vajas szarvacst; nyilván nem igen vonzódnak a pék-vadászathoz és így e nevezetes agancs-faj teljesen hiányzik. Nemkülönbön meg kell jegyeznünk azt is, hogy hazánk

kövületgazdagsága mellett szarukövet nem látunk sehol, mely pedig igen jól elkelve kövült agancsnak.

Az agancs-kiállítás gyakorlati haszna mindamellett igen nagy. A házas élet nem csekély erkölcsi gyarapodást fog belőle meríteni. Majd ha idővel, a hazai viszonyok tekintetbe vételével, az ekeszarv is e kiállítás keretébe foglaltatik, akkor a földműves is szívesen el fog oda járogatni. Sőt merjük állítani, hogy idővel még a közöti vaspálya kocsisai is szakértőbben fognak túlkölni, ha előbb egy gazdag túlok-gyűjteményben beható tanulmányokat tehetnek. Mindezeknek eleje gyanánt örömmel üdvözöljük egyelőre a mostani agancs-kiállítást.

Esküdtszéki tárgyalás.

Vádló: Borsszem Jankó.

Vádlott: Verhovay Gyula.

Esküdtszék: A jóízlésű magyar publikum.

Vádló: Mélyen tisztelt esküdtszék! Vádolom Verhovay Gyulát a »Függetlenség« szerkesztőjét, hogy az általam összesen és együttesen inkriminált fürmedvényeiben súlyos bűnököt követett el a magyar nyelv, a jó ízlés és a sajtó tisztességes hangja ellen. Az ilyen bolond gombok és csodabogarak, mint: »az epe feketesárga kiömlésének erős tombolását mételyszélvész-ként zúdítja a toll harczásának fejére stb.« nélkülöznek minden nyelvi szépséget, minden logikát, minden élcet és minden jó hiszemű tisztességes páthoszt, ellenben erős adagban tartalmazák mindazt, ami az egészséges gyomornak csömört és émelygést okoz s ami, ha netalán a vádlott úr ártatlan kutyájának beadatnék, a szegény párának gyors és korai fölfordulását okozná. Jól jegyezzék meg esküdt urak, hogy az általam fölhozott példa, még az enyhébb és tisztességesebb passusok közé tartozik a vádlott irataiban. Hogy nem hoztam fel még czifrább szemelvényeket a vádlott fürmedzéseiből, annak oka az esküdtszék iránt való mély tiszteletemben rejlik. Kérem vádlottat a magyar nyelv, a jó ízlés és a tisztességes sajtói hang ellenében elkövetett bűnökben bűnösnek kimondani.

Vádlott. Ha lehetne esküdt urak, szokásom szeriut átmennék e tagadás terére; de miután ez lehetetlen, mert ilyen modorban csakugyan e nagy világon csak ketten tudunk írni: én és mesterem Csernátony Lajos ur, ki azonban marcangoló tigrisből már kezes birkává lett, nem marad számomra egyéb mentség, mint az a német közmondás: »Jeder riecht halt wie er kann.«

Az esküdtszék (visszavonul s rövid tanácskozás után a vádlottal egyhangulag bűnösnek mondja ki s büntetlenségben sajtó vezércikkjeinek elolvasására ülteli.)

„Az állhatatos fejedelem“.

(Calderon.)

- I. felv. az állhatatos fejedelem.
- II. » az állhatatos színészek.
- III. » az állhatatos köznökök.

A LEGUJABB MÁRVÁNSZOBOR.

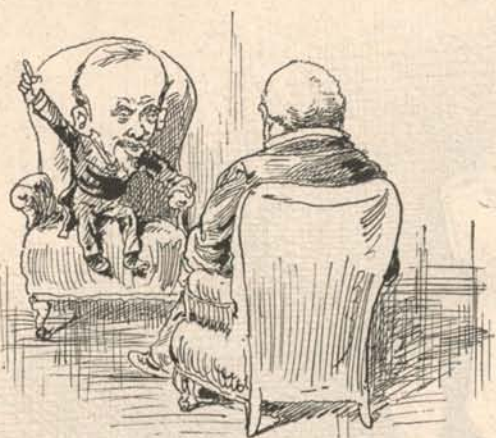
JVLIO. VERHOVINO. TRIVMPHATORI

F. Kovács

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Hegedűs Sándor Grévy-nél.

II.

AGY napokat élek. Sőt még folyton nőnek, június 23-áig. Mindennap érintkezem a francia kormányruddal. Gambettával négy szemközt beszéltem, a mit meghitt barátjai sem tehetnek, mert Gambetta tudvalevőleg félszemű. (Monoklit tettem föl, így sikerült a furfang.) Mondhatom, nagyon megszeretett. Kérdezte: hogyan ejtem nevémet? »Ezsdusz«-nak-e vagy »Ezsdűsz«-nek. Mikor aztán megtudta, hogy »Hegedűs«-nek ejtik, consequenter »Hektisch«-nek nevez, pedig isten látja tudómet, az nem vagyok.

Grévy-nél is voltam az Elysiumban (palais de l'Élysée); ott mulat egész nap, pedig különben komoly, vagy legalább komor ember. Ezt már abból is következtettem, hogy komor nyikja nyitott ajtót. Szép ajtó; kulcslyukában láttam az egész »helyzet kulcsát« (clef de la situation). Az egész valuta konferenciával mentem oda. Maga intett, hogy föl legyünk öltözve (en habit); mintha biz odahaza meztelen járnánk. Az előszobába a köztársaság arckép-szobra áll ércz alapon; a francia bank is érczalapon nyugszik. Nittié ur (magyarul »Sajnos«), a »titkos tábornok« (secrétaire général) vezetett be. Soha sem szerettem a bevezetéseket, de ez nem rossz volt. Grévy magánál volt (chez soi), mint Magnin mondá; tehát nyilván magánkívül is szokott néha lenni, amit ugyan nem csodálok. Barthélemy St. Hilaire (körülbelül Szentkirályi Bertalan) kísérte, ki igen egyszerű emberke. Grévy egyet hunyorított mindnyájunknak; az a köztársaság hivatalos stílusa. Aztán szólt is hozzánk és mindent megértettem azon jelekből, melyekkel szavait kísérte. Csodálkoztam, hogy francia létére spanyolul beszélt; legalább én annak tartottam. Derék ember; a szigorú bonhomme benyomását teszi; de igen eleven és bágyadt szónok, mint minden francia. De lesz-e kormányának állandósága?

A francia bankot is megnéztem. Normandia kor-

mányzója (Mr. le gouverneur Denormandie) maga vezetett körül, ki szakasztott olyan mint egy angol. Megmutatta iróasztalát, melynek politurája egymaga 100,000 frankot képvisel és domborfigurákkal van tele vájva. Itt van a »salle des fêtes« (születésnap terem), mely Fresque festő műveivel ékes. Különösen szép »Vénus és Adonaj« képe, de »Diane és Apelles« sem rossz. Tömérdek kép van itt; csupa eredeti másolat, például Arion Helenája, Meleagrustól másolva. Molière arcképe is ott van; ő alapított a bankot és mondhatom, nem csak III. Napoleonhoz, de I. Napoleonhoz is hasonlít. A bank nyomdája nem valami különös, sőt egyoldalú, amennyiben csak francziái nyomtat. A munkások épen pénzt csináltak; bámulva láttam, hogy adják tovább, mihelyt kész; egy árva 1000 frankost sem szabad megtartaniok. Itt láttam az ellenőrt is; a »Hon«-t fájdalom nem. A pinczékben is voltam. Ez a bimetallismus fészke. Egy aranybánya, tele ezüsttel. Láttam egy asszonyt, ki épen depót-t tett le a legnagyobb hidegvérrel; pedig a francia nőket melegvérűeknek mondják.

Este diszlakomán voltam. Bajsz gróf kérdezett: »wie gétz?« — »Kút, her gróf«, felelém, némi gondolkodás után. Konzulunk: Rotsild Gusztáv huzamosabban beszélgetett velem, csaknem 30 másodpercig. Vagyonos embernek mondják; hiszen börziáner. Hallottam a »Versaillaise« indulót is eredetiben. Bajsz egy »Chand noupcial«-t és egy »valse poloneusét« adott elő, de csak félkézzel tapsoltam neki.

Ma a francia képviselőházat (corps jurislative) tekintetem meg. Epen ülés volt. Gambetta barátom, mihelyt megpillantott, jó napot csemetett nekem. Ferry beszélt; szépen, röviden, két álló óráig. Aztán Léon herczeg (kit Léon Gambettának gunyolnak); közönséges stuczer, ki csak párisi nyakraválót visel. Gambetta folyvást csönget négy lábú csöngettyűjével, kivéve ha a papírvágó ollójával, mely, ha jól emlékszem, szintén négy lábú; döngeti a hasonlóképen a négy lábú asztalt, hogy Kaszanyakot ijesztesse, ki különben szétmarczangolná. Gambetta hangja óriási, de még erősebbnek mondják Stentor képviselő hangját. Közben lábával tombol, majd meg öklével üt nagyokat az asztalra. Aztán egyszerre tapsolnak és lövöldöznek a claue-kalapokkal. Nagy név most kevés van a házban; legnagyobbak: De la Tréméfoutaille-Macaronade, De la Rochefoucaulte-Richelieutenant és De la Mortdem a vie-Laridiridondaine. Érdekesek Cazot őszbe csavarodott arca, Porte-Cochery hatalmas kopasz-sága, Tirard villogó ábrázata. Barthélemaque Saint Hilaire biczegve járkál és jól tud görögül.

A Luxembourgban fölkerestem a luxemburgi senátust. Ott Say Móricz (vagy Leon?) az elnök; sima kép és potroh; pápaszemes, de igen jó akusztikájú ember. Bérenger, a francia Petőfi, igen kiváló szenátor; jól beszél, bár kissé magvasan. Indítványai mind motiót okoznak. Humbert mindig szót kér, valahányszor beszélni akar. Ott van továbbá a sima képtű Vacherot, a sima képtű Laboulaye, a sima képtű Pelletan, a sima képtű Buffet; mindezek csak sima képük által különböznek egymástól. Csupa ismeretlen nép. Egy anonym senátus.

Károly király első tette.

— Rumánéz. —

»A kedvező végre és az
Uristen kegyelme
Fölmagasztalt; — hát királlyá
Vagyok in emelve.

Uj trónusom lépcsőin zeng
Népem riadalma,
Fejemen a népem fénye,
Kezemben hatalma.

Már ezentul minden tettem
Férfiás lesz s fenkelt!«
Mondá — s legott megcsinálta
A »korona-rendjelt.«

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Elutazásom után leszek én még csak keresett jogász.

— Tartok tőle, hogy mire vissza kerülök Budapestre, megrozsdásodik a zálogház kilincse.

— Sajnálám a »Borsszem Jankó«-t, ha nem tudnám, hogy három hónapig nélkülem is megélhet.

— Ha én vizsgálni fogok, két órára kiarendálok a nemzeti színház sugóját.

— Holnap elmegyek Kemény Gabihoz. Szabadalmat kérek tőle, hogy »Bukovay Absentius

és Dákó Pista« bejegyzett firma alatt engedje meg nekünk, miszerint a szigorlati terebén t o t a l j s a t e u r t állítsunk fel. Ehez képest bliktri lesz Monaco!

— Csak az a pech, hogy szigorlati bukás ellen nincs semmiségi panasz.

— Ha én ügyvéd leszek, akkor az öregem ügyvédségéd lesz; engem muszáj neki segíteni.

— Faggatott Szilágyi a Büntetőjogbul; de biz én nem vallottam semmit; így esett meg rajtam, hogy »bizonyítékok hiányából« — felfüggesztettek.

— Olyan kegyetlenek a tanárok a vizsgán, hogy az a nagy épület az egyetemi templom mellett nem is egyetem már, hanem közbádoghíd.

— Pech, mikor az embert a Szikszaiab' megéljenezik, oszt' nincs mitől élnie.

— Én csak azt tartom élelmes jogászyereknek, a ki szakácsnének kurizál.

— Ha még sokáig ilyen komiszul megy a seft, beálllok valahova kasszírának és elillanok egy kis kasszírénéval.

— Az az igazi c z i m z e t e s diák, a ki csak azért van beírva, hogy év végén ann'ál bizonyosabban legyen kiírva.

— Ha nem volna czilinderem meg kivágott topánom, biz' isten, még a tandijmentes bölcsész se irigyelne.

A nagy-kanizsai bakter kiáltása és elmélkedése.

Ha Kanizsán óra vóna,
Már kilenczet ütött vóna;
De mivelhogy több az óra,
Ütnek minden szire-szóra.
Kilencz van a barátoknál,
Alig mult nyolcz a városnál,
Azért tehát minden magyar
Feküdjék le, mikor akar.
Vagy viraszszon bár reggelig,
Azért ötöt meg nem verik.
Az óra nem dirigál most:
Dicsérjük a nemes várost!

Már én ugyan magam sem tudom, mit tevő legyek? Ha a város órája után kiáltom a kilenczet, akkor a barátok szidnak; ha meg a barátokéra hallgatok, akkor másnap a városhoz citálnak, s elcsapással fenyegetnek.

Ma-holnap azt sem tudja a szegény ember ebben a gazdag városban, hogy mikor virad, mikor alkonyodik?

Össze-vissza zavarodik minden. Egyik ember lemarad a vasutról, ez nagy baj; a másik korábban megy a hivatalba, mint akarna — ez még nagyobb baj.

Baj ez minden embernek, de legnehezebb a szegény bakter sorsa. Kérek segélydelmet.

Matyó párbeszéd.

Suhancz. Loátott ee máán kied telegrancsot?

Öreg Matyó. Hohhoát loátom-eé? Moán öttem ess!

Suhancz. Evött? Hiesz ahun e — doraót a!

Öreg Matyó. Aunya no!

*

Suhancz. Hoát azt tudi kied: hoanyot tojik a pipiske madár?

Matyó. Vaj hatot.

Suhancz. Nem biz a, mer hun többet, hun kevesebbet.

Matyó. No má, no!

CSODABOGARAK.

— Bécsi magyar telegrancs. —

Gepeket veten oeltperevent engedesset ormendon leszek. (T. i. gépeket vettem öt perczent engedéssel. Reggel Ormádon leszek.)

Ennek csak az a morálja: tessék jól olvashatólag oda pingálni a németnek a magyar betűt. Így aztán Hoenefossból és Aberdeenből is hiba nélkül érkezik meg a magyar telegramm. T. Beőre, mint ezt e sorok írója maga tapasztalta.

*

Ábrai Károly H.-M.-Vásárhelyről küldött árvizi rémtelegrammjai közt ilyen passus is fordult elő: »Ha mi odahalunk a vízbe, soha többé föl nem támadunk!«

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Való élczek.“ Inkáb füllent-
sen, de elmésen. — T. L. A félreis-
mert lángész, Titán Laczi, fölül-
multa magát a verseményekben.
Hova előbb! — G. E. A küldemény
mélto a nagy névre, melynek firmája alatt meg fog jelenni. Az
«eltolvajolt» szó amolyan cifra prókatori »kítétel«, melyet jobbnak,
szébbnek vall a fiskális ur a régi, becsületes »lopásnál.« Nem-
sokára tán a varga »cipépszél« nekik csizmát s a kompaktor »könyv-
kötni« fogja össze nyelvi ékességeiket. — S. H. Sikerült. Meg-
rajzoltatjuk. — Jólval »cortés« nóta. Nem elég tréfás arra,
hogy a nagy közönségnek is bemutatassuk. — L. Zs. Nem találta el
a hangot. — Besk. Præstanter! — I. M. Egyebet más név alatt
szivesen. Kár, hogy az első sütet java; erős. — S. Gy. Rajta leszünk.
Az apróságok ez egyszer nem pattognak. Ön elkényeztetett ben-
nünket. — S. S. Az igaz, hogy egy némely hónapja kihull most a
rostán. Ám Istóczy bizik magához. Programjának három sarka-

latos pontja a nagy választási szerencsésjátékban ugyanannyi
ü t é s : a zsidó görbe háta, a zsidó görbe orra s a zsidónak a meg-
szalajtásra oly alkalmas görbe lába. — W. A. Kérjük a folyta-
tást. — R. I. Ha a reporter annál különbet nem követne el, hogy
egyfelének nézi a kétféle ruhát! Mikor egyszer már az is megtör-
tént vele, hogy Jókainak Lipótréddel való kintintését a »bal-
esetek« rovatába nyomta bele. — X. A »budapesti telefonhálózat«
titkára? Ez jó. Mivé lennénk, ha a napközben a drótfonalon össze-
vissza csacsogott sok hülyeséget valaki nem tartaná titokban? —
Kanizsai bakter. Búpanaszát kinyomattatjuk. — S. I. Sorát
ejtjük. — Serenus. Alszik néha öreg Vasárn. Ujs. is. Aix-la-Cha-
pelle nem Franciaországban van, hanem Aix-les-Bains s még
vagy kettő. Amaz a köln-brüsszeli vonalon a német határállomás
és neve Aachen. — Z. I. A kinevezési tréfát, ha ily józüen van
betálatva, bátran ismételtethjük. — K. K. Minden körülmény
köz, gyöngéden szólva, gyöngédtelesség: nőt általán, főleg öreg
asszonyt, legkivált pedig vén leányt kifigurázni. — Medoc. Valjon
nem akadna önben is az efféle élczek megérthetésére szükséges
csekély mennyiségű ész?

Felolós szerkesztő: CSICSERI BORS.

Ajánlat időszéri cikkek bevásárlására.

Sport. Valódi disznóbőr nyereg 15-35 frt. frt.
Ponynyereg 14.—. Uj találmányú nyereg, lovon
ülve könnyen megszűrhető 25.—. 40.—. Angol bór-kantár 2.65—
8 frt. Angol kengyeliszij 2.50, 3.30. Ugrószij 3.—. 4.—. Nyereg-
terhelő 2.25, 3.—. Izzasztó 2.75, 3.—. Mosható fehér izzasztó 4.50. Kutófék 2.50.
Acéli lovagló-zabla 1.80—2.50. Pelham-zabla 2.75—3.50. Trensi 1.—. 50.—. 80.—.
Kengyelvas 1.60—2.50. Lovagló-sarkantyú —. 80.—. Felcsatolható 1.20, 2.—.
Angol löszörnyiről 6.—. Lötisztő keztyű —. 90. Rugany löblámbató 2.—.
Lovaglóvesző —. 80.—. 3.—. frt. Halcsontból, húrral befőt elegáns gombbal 6.—.
8.—. 10.—. Rinoceros-bőrből vágott, lödimitánsnál legjobb vesző —. 60.—.
Fogantyúval 1.20. Finomabb kiállításban 1.50—2 frt. Ujvárosi agarászó-ostor
4.50—10 frt. Lómérték 1.—. Lómérték sétatobban 4.50. Özbörök és löszivacsok
1—8 frt. Gamasni bőrből 4.50. Nyeregszappan —. 85. Tartós angol löpökörök
árja 19.50. **Hygro-Barometer Aneroid** az időváltozást legpontosabban
előre jelzi 6.—. 8.—. 15.—.

Utásoknak. Vízhatlan és bór-

berendezett utitáskák 18—60 frt. Uti toleitetekeresek
2—8 frt. Praktikus berendezett toleitetekeres 6.30.
Uj. Plaid-ruha bot és esernyőmentő 5.50—7 frt. Beren-
deztet étezőkosár, kulacsok, pinceszó 3.—. 5.—. 7.—.
üveggel 9—15 frt. Angol uti-takaró légpárnával
20.—. Kitiűnő Rechaud lang gyorsforraló berendezé 3.50.
Touristáknak praktikus vállba függeszhető táskák, fehér-
neműekre is 4.50. Tartós kanócos uti gyufatartó —. 85, 1.50. Uj patent dugasz-
huzó a dugasztól sértetlenül és könnyen kisodorja 1.—. Sétatobok és legyezők
legújabb minták szerint. Nehéz bika izombot 2.—. 4.—. 6.—. Jó erős szem-
esernyő, szivar tárcák vállba függeszhető angol kantár-bőrből 4.50, 10.50. Gummi
lő és fejpárnák 5—10 frt. Gummi eső-köpenyek mindkét oldalon
viselhetők 10.—. 10.50, 11.50. Nehéz bő fajták 15.75, 17.25. Angol bór plaid-
szijjak —. 85, 1.50, 2.50.

Uti nickel remontoir zsebóra kettős fődéllél,
kulcs nélkül igazítható és felhuzható percmutatóval, rom-
lásnak nincs kitéve 10.—. Amer. óra felkötő ha-
ranggal 8.—. Lapos zseb napóra irányítással 1.—. Belüti
tómoralaku, erőslövésű, körépen gyul **Constabulary**
Buldogg zseb-revolver 10.—. 11.—. 13.—. Olcsóbb
revolverek 25 töltéssel 4.85, 6, 7—10 frt.

Uj. Messzelátó, melylyel a munkásokat távolról szemléltetni, szivartárcza
alakban 4.50. Szárason szívó csatornás strassburgi **fapipa** 1.—. 1.50.
Cigarette papiros szopókával, finom Houblonpapirtól készült, 1000 db-
ra 3.50; ahoz töltő készülék —. 30.—. 75.—.

Meg nem felelő tárgyakat visszavesz, próba megrende-
léshez nagy képes
árjegyzéket mellékel **Kertész Tódor** Budapest.

V. Dorottya-utca 1

A nekünk bemutatott számitá-
lan megbízható híreles közönsé-
fratok folytán ezen rendelési
intézet a legelőbbben ajánl-
ható.

Beküldetett.
Dr. LEITNER
38 év óta fenálló
rendelési intézetében

Pentán 3 dob-utca 14. sz., tit-
kos, sőt idült betegségeket, az
küfirtetésnek minden követ-
kezményeit, véletlenségeit,
stricthurkát, minden női beteg-
ségeket, fehérfolyást és bőrtbe-
ségeket, mind 2 óra alatt leváltat
is, bizonyosan, alaposan és gyorsan
gyógyít, anélkül, hogy a beteg
hivatásában akadályozza vol-
na és csak sikerült gyógyítás
után fogad el tisztelődét.
Rendel. naponta d. n. 9—5-ig
és este 7—10 óráig.

Segítséget keresve, nem egy

beteg nézeti a hírlapokat kérdezve öm-
magától: a sok gyógyszer közül melyikbe
bizhatik az ember? Ez vagy ama hird-
detés nagysága által tűnik fel; a beteg
választ s a legtöbb esetben épen — a
legrosszabbat! A ki az ilyen csalódást
s a hiába való pénzkiadást elkerülni
akarja, annak tanácsoljuk, hogy Gori-
schek Károly cs. kir. egyetemi könyv-
várostól Bécsben (Istvanter 6.) hozassa
meg magának a Betegbarát című könyv-
veszköt, mert abban a legjobbaknak
bizonyult gyógyszerek tárgyilagosan és
kimerítően vannak ismertetve, úgy hogy
minden beteg teljes nyugalommal bírál-
hat és a legjobbat választhatja magának.
A fentebbi, már 450 kiadást ért könyv-
veszke ingyen és bérmentve küldi-
tetik meg a megrendelőnek, tehát nem
okoz több költséget, mint 2 krajczárt a
levelezési lapért, mely magyar is lehet.

Az
„ATHENAEUM“
könyvkiadó-hivatal
Budapest, Ferenczy-ter-
s Athenaeum-épület, s
minden könyvkereskedés-
kapható.

DÓSI

Francia regény
GREVILLE HENRIK

Fordította
ZICHY CAMILL
Egy kötet, ára 80 kraj-
czár.
Greville Henrik, mely
alatt egy szelleműs nő
jelenleg Franciaország
legkedveltebb regényíró-
lunk bemutatott regénye
a francia kritika szerin-
t mesterműve. — A regény
országban játszik, és
egy bájos, nemes lélekű
áldott fiatal leány, kit
nevelőnkértrajongó anyja
rosszul nevelt, de kit
moly, fenkölt lelkű fér-
relme mégis kitűnő nővé-
rszol át. — Greville Hen-
rik regényben főképen
gennek majmolását és
sét teszi neveltségessé, s
iránya miatt is megérd-
metéssel fogadja.

Porzó Tárcalevél
Rajzok a társaséletből, s
köréből, uti vázlatok
Irta
ÁGAIADOL
Uj olcsó kiadás
— 2 kötet. — 46 frt.
ára 8 frt.

A jód és bromtartalmú sófürdő
KOENIGSDORFF JASTRZEMB.

Pósta és távirada állomás.

Petrowitztól (Ferdinand csász. kir. északi
pálya) 1/2 órányira.

Főttsó-, gőz- és lápfürdők, belégzés, savógyógy,
gyönyörű park, zeneestélyek, kitűnő ellátás, szép
lakások. — Bővebben:

a fürdő felügyelőség.